

Jernbane lige til Vordingborg. Disse Ønsker, forekommer det mig, der er Anledning til at beskæftige sig med. Jeg synes særdeles godt om denne Plan, baade fordi den imødekommer de Ønsker, der ere raadende i stærkt befolkede Egne i min Valgkreds, i Præstø-Kredsen og i Vordingborg-Kredsen, og hvor det altsaa drejer sig om at imødekomme mange Menneskers Ønske, men dernæst ogsaa paa Grund af den Omstændighed, at da der nu er foreslaaet en Bane fra Vigerslev til Køge og Statens Overtagelse af den østsjællandske Jernbane, vil en saadan Etablering af en Bane Tokkerup—Vordingborg være i høj Grad praktisk, fordi der derved kommer en ny Forbindelse mellem København og Vordingborg, altsaa en Forbindelse Syd paa, som i høj Grad vil kunne afhjælpe de Vanskeligheder, der ere paa den nuværende Bane Syd paa. Foruden at den kom til at gaa igennem en stærkt befolket Egn og altsaa vilde faa et sundt og godt Opland, vilde denne Bane være $1\frac{1}{2}$ Mil kortere end den nuværende Forbindelse med Vordingborg, og endelig vilde den kunne lette Trafikken paa Sydbanen, navnlig Godstransporten, men ogsaa Persontrafikken væsentlig, og derved vilde man muligvis spare Udgifter, som vilde blive paatrængende nødvendige for Sydbanen i en forholdsvis nær Fremtid. Begge de Andragender, jeg har nævnt, ere, som sagt, indsendte til den højtærede Minister og gaa ud paa at anmode om 50 pCt. af Anlægssummen som Tilskud, hvis Banen ikke anlægges som Statsbane.

Jeg henstiller, som sagt, at man vil tage disse Anmodninger under velvillig Overvejelse og søge at imødekomme de Ønsker, som ere rejste. Jeg tror, at det vil være i høj Grad formaalstjenligt, og den stifmoderlige Behandling, som Østsjælland hidtil har været Genstand for, naar der har været lovgivet om Baner, vilde dermed væsentlig være ude af Verden.

Jeg vil i øvrigt gerne udtale min Sympati for den Tanke, som er rejst af det ærede Medlem for Søndervinge (Rasmus Hansen) om Forsøg med elektriske Baner; jeg tror, at det er et Fremtids-spørgsmaal, som vil faa en ikke ringe Betydning, og at det vil være paa Tide i højere Grad end hidtil er sket, dels at beskæftige sig med Undersøgelser og om muligt gøre Forsøg med Anlæg af saadanne Baner. Jeg skal der nævne, at mine Vælgere i Kongsted Sogn have den Tanke oppe, at for saa vidt der ikke etableres en Damp-Baneforbindelse, ønske de en elektrisk Bane fra Haslev til Kong-

sted; derved vilde en Del af de Mangler, der ere til Stede i dette Sogn, blive afhjulpne, og for saa vidt man altsaa ikke skulde kunne imødekomme den ene Side af deres Ønsker, var det jo muligt, at man ved et Eksperiment med en elektrisk Bane kunde imødekomme den anden Del af deres Ønsker. Det skal jeg imidlertid ganske henstille, idet jeg naturligvis principalt ønsker at holde mig til et Statsbaneanlæg og til en almindelig Jernbaneforbindelse mellem Vigerslev—Køgebanen og den østsjællandske Bane Syd paa til Vordingborg. Jeg havde i øvrigt ønsket at beskæftige mig med forskellige andre Sider af det foreliggende Forslag, men da saa mange Talere have beskæftiget sig hermed, og af Hensyn til, at endnu mange Talere ere indtegnede, haaber jeg, man vil være saa elskværdig at vise sig imødekommende og velvillig overfor de Ønsker, jeg har fremsat her, jeg skal til Gengæld slutte med disse Bemærkninger. Jeg haaber de Henstillinger, jeg har gjort, ville blive tagne op til velvillig Overvejelse og eventuel Imødekommen.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Svend Høgsbro*): Ja, mine Herrer, nu have jo ikke mindre end 38 af Tingets Medlemmer haft Ordet, og saa er det vel ikke ubeskedent, at ogsaa jeg løfter min Røst blandt de mange andres. Jeg kan jo ikke andet end være meget taknemmelig for den Modtagelse, som dette Lovforslag har faaet; fra næsten alle Sider er det blevet modtaget med megen Velvillie, ja endogsaa med Udtryk for de varmeste Ønsker om, at det maatte lykkes at gennemføre det endnu i denne Rigsdagssamling. Det kunde selvfølgelig ikke glæde nogen mere end mig, og hvor stort et Særsyn det end vilde være, om det var muligt, saa tillader ogsaa jeg mig at hengive mig til Haabet om, at det dog denne Gang skulde kunne lykkes. Hvis ikke, tør jeg efter de faldne Udtalelser gaa ud fra, at det ikke vil skyldes Modstand eller Uvillie overfor Lovforslaget, neppe nok en Gang Betænkelighed ved det, nej, saa vil det maaske snarest skyldes den Omstændighed, at det drukner i Veltalenhed.

Jeg skal nu søge at afkorte mine Bemærkninger ved at lade en Del af de faldne Udtalelser ligge; jeg haaber ikke, at nogen vil føle sig stødt eller forbigaaet derved; enhver vil sikkert finde det naturligt, at jeg for det første forbigaar alle de Anbefalinger for ikke at tale om Taksigelser, der ere fremkomne af og for det, jeg alle-